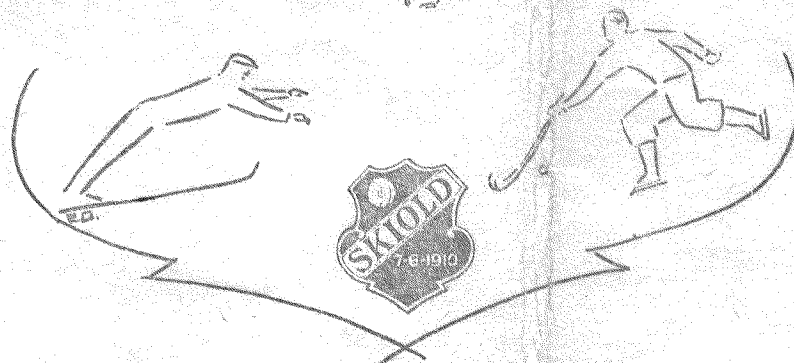

SKIOLD AVISEN

5. årg. — Nr. 4.

Drammen, desember 1945.

Utk. 4 ganger årlig.

God
Jul
og

Godt
Nytt
År!

SPORTS-

KAPELLET

Etter en fredsperiode på 125 år ble vårt land en natt uten varsel angrepet av verdens den gang mektigste militærmakt. Vi våknet en morgen — da var alt en større del av vårt land i fiendens hender.

Mange var som bedøvet. De sanset ingen ting, bare ga seg over. Men det var også mange som med et slag var våkne. Nå var fedrelandet i fare, nå måtte vi alle, uten hensyn til alder, kjønn og yrke ta opp kampen for at vi skulle få bo i et fritt Norge. For dette ville vi kjempe og seire — eller dø.

Til tross for en mobiliseringsordre som tildels aldri ble gitt eller ble borte under veis, dro vi ut fra bygd og by til de samlingsplasser som ennå ikke var i fiendens hånd, eller fant oss nye.

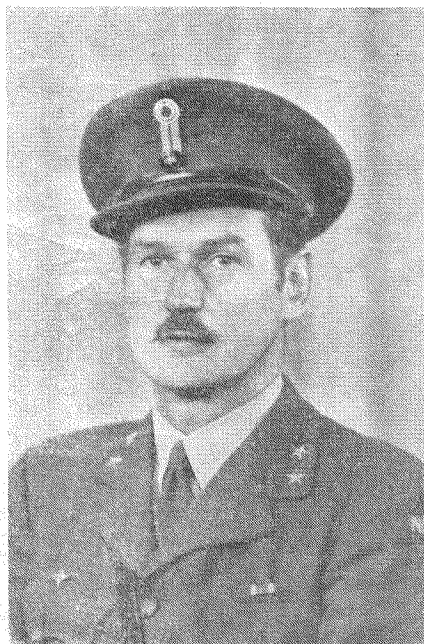
Med sportsklær og ryggsekk, ski og Krag og ellers det vi kunne få tak i samlet vi oss, ble militære enheter og kjempet. Kampen syntes håpløs. Vi manglet alt som skulle til for å stanse våre motstandere. Men frihetslengselen og kjærligheten til vårt land drev oss. Mangen navnløs død ble øvet på land, på sjøen og i lufta.

Etter 2 måneder opphørte de militære operasjoner. Vi hadde intet tilbake å slåss med. Men kampen fortsatte. På tusener av fronter kjempe vi videre med åndens våpen. Etterhvert fikk vi også organisert oss. Idrettskamerater og arbeidskamerater i by og bygd sluttet seg sammen i små lag. Disse vokste og ble større grupper som trenet og ventet på den dag da vi igjen kunne tre fram i lyset og som soldater med våpen i hånd jage fienden ut.

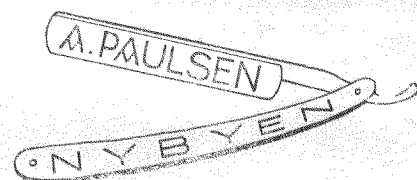
Våre motstandere gikk til angrep på yrke etter yrke, befolkningsgruppe etter befolkningsgruppe. Vi hadde våre tap, tusener av norske hjem mistet en far, en bror eller en sønn. Men vi ga oss ikke. Overalt holdt vi stand. Og samtidig tilføyde vi selv fienden store tap på områder hvor han ikke hadde råd til å miste noe. Gang på gang kunne vi foreta vel planlagte og utførte aksjoner. Hvor fienden enn gikk fram, støtte han på den store bøygen, et samlet folks stille, men innbitte motstand. Alle kunne være med i denne kampen — og det var mange som sluttet opp. Det var oppgaver for enhver som hadde fedrelandet og sine landsmenn høyere enn sine øyeblikkelige interesser, for enhver som satte sin personlige sikkerhet til side.

Slik raste kampen i over 5 lange, mørke år. Nå er vi igjen frie. Vi kan igjen samles i fredelig arbeid for vårt land og for dem som står oss nærmest.

Når vi i dag ser oss omkring er det mange ansikter som savnes, mange plasser som er blitt tomme i disse årene. Noen av dem sto oss nær, andre kjente vi knapt av

Arne J. Wiik

Takk for det gamle --

Da dette er siste nummer av Skiold-Avisen i år vil vi benytte anledningen til å takke medarbeidere, annonsører og alle våre forbindelser for behagelig samarbeid i året som gikk.

Det er vårt håp at vi vil bli møtt med samme forståelse og elskverdighet i det nye år og ut fra dette syn har vi da også bestemt at avisen neste år vil komme ut hele 6 ganger i motsetning til 4 som tidligere.

Takk for det gamle og vel møtt i det nye. **Red.**

navn. Det var ikke slike man la så meget merke til før, mange av heltene fra vår frihetskamp 1940

—45. Men felles for dem alle var deres grenseløse kjærlighet til fedrelandet. De trodde på lysere tider for vårt folk, derfor gikk de i døden med et smil. Uten deres offer hadde vi i dag ikke vært frie. Heller ikke våre barn.

Nå står julen for døren og vi skal samles med våre kjære til den første frie julefest på 6 år, og glede oss over den. Men for mange vil det i år bli en trist jul. Minnene vil strømmes inn og gjøre savnet av dem som ikke lenger er blant oss ennå større enn det er til daglig.

La oss derfor ikke i vår egen glede glemme dem som sitter igjen etter de landsmenn som ga sitt liv. Deres offer er kanskje størst og tungest, og vi skylder dem så uendelig meget. Vi vil alle hedre de døde minne i takknemlighet over at de ga sitt liv for oss. Bedre kan vi i dag ikke gjøre det enn ved i tiden som kommer å huske dem som de gikk bort fra. Da vil heller ikke de få følelsen av at deres offer var for stort.

Arne J. Wiik.

Et faktum!

De får mest for pengene
når De går til

Nybyens Kjøtt og Kolonial
Telefon 4053.

P. Th. Thorkildsen

Gullsmed

Tollbugt. 6. Telefon 2423.

Skiold-gutter!

Til god sport kreves godt
utstyr. Kjøp sportsutstyret i

Stoa's Sports'orretning

KONNERUDGATEN

Svært mange av våre nye medlemmer spør om de kan få et eksemplar av gamle Skiold-aviser. Dette kan dessverre ikke la seg gjøre da antallet av nye er nær 90. Skulle det være noen som har dubletter, vennligst overlat oss dem.

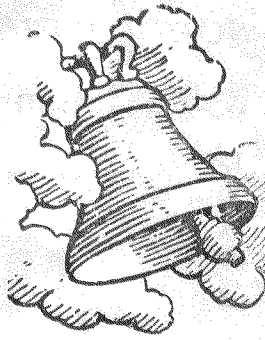
Kontingenten må være betalt før du får avisen. Skulle det altså hende at du ikke har fått den så er det grunnen. Skyldig mann er betrodde, heter det, men i dette tilfellet ser vi helst du har orden i sakene. Husk det.

Intervjuet vi hadde med forretningsføreren hjalp betraktelig. Flere har vist stor interesse for avisen, og det har gledet oss meget. Vi vil ikke unnlate å nevne Gudmund Hæhre som satte rekord ved å skaffe 16 annonser. Det var flott gjort.

Også de som har sendt innserat skal ha vår beste takk. For det er sikkert — uten dem, ingen avis. Men enda er det mange som aldri har benyttet spaltene. Til dem vil vi si: vent ikke at andre skal gjøre det, men ta initiativet selv.

Likhet for alle er den linje styret arbeider etter. Er det således noe du mener bør rettes på, kom til rette vedkommende med det og du kan være sikker på at du blir hørt. Bedre det enn å prate på hjørner og streder. Det gagnar intet.

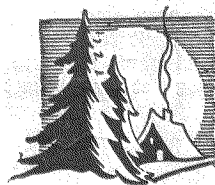
Det er i år, likesom før om årene, mange ganger vanskelig å finne på en julepresent. Vi skal gi deg en idé: gi far eller din bror eller din kamerat et betalt medlems-tegn i Skiold. Da gleder du den som får det og du støtter klubben.

*Et år er runnet ut
i tidens hav.
Et år er svunnet hen
og blitt et minne.
Vi takker det
for gleder
som det gav
og glemmer
savn og sår
det skar i sinnet....*

*Ja, la oss dertil
glemme hvert et håp
som ble til skuffelser
i svarte timer.
Og gi det
i vårt glass
fornytt håp
når klokken
i avskjedstimen kimer....*

*For rett der ute
på den kalde vei
står våren alt
på sprang
mot sol og sommer.
Og kanskje er det
denne gang til deg
at den med eventyr
og lykke kommer....*

A-laget i bandy er det mange som er spente på hvordan vil se ut. En del av Norgesmestrene fra 39 har lagt seg i trening og uten og blande seg i oppsetningen tør en vel si at mesteparten blir med i år. Noen nye blir det sikkert også.

Vil du ta en skitur en søndag for å komme opp i høyden og trekke frisk luft, er en tur til Skiold-hytta å anbefale. Hytta ligger ca. 500 meter over havet og herfra kan du gjøre mange, lange fine turer rundt omkring i ypperlig terreng.

Ifra mange hold har vi blitt spurt om det ikke kan la seg gjøre å få istand faste klubb-kvelder, slik som vi hadde det før krigen. Vi kan opplyse at bandy-kara har møte hver tirsdag i Sportsrestauranten. Og det vil bli arrangert bandykåserier etc.

Skikomiteen har i høst gjort istand bakken. Dømmertribunen og hoppet er ettersatt og det skal ikke mange tomene snø til før gutta kan ta sin første luftetur. Det skulle være moro om vi også på dette felt kunne gjøre oss bemerket. Ja, hvorfor ikke?

En del tror visst at en kaptein bare har å gå til center, hilse, velge spilleetning og så har han gjort sin plikt. — Feil! Under hele spillet skal kapteinen være lagets primus motor — og kanskje mest og særlig i motgang.

Når du er misfornøyd med ett eller annet, så la Skiold-avisen fortelle det for deg. Det er godt å få luft, — men spar heller ikke på blomstene, om du synes det er noen som har fortjent det — selv om de fremdeles er i live.

STIL OG KVALITET

Vårt gamle slagord skal
snart bli virkelighet igjen.

VEL MØTT IGJEN!

Guttorm Kjemprud

Ø Storgt. 9

«har snittet»

Alf Jansen gjenvalgt som formann.

Ny fotballeppmann ble Johan Bye.

Skiold's høstgeneralforsamling i Central hotell hadde samlet ca 140 medlemmer, og etter en kort innledning av formannen, Alf Jansen, gikk man over til referatene og beretningene.

Klubben står i dag økonomisk meget godt, men det sportslige lå noe tilbake å ønske. Dette kan vel i første rekke belastes tidene vi nettopp har gjennomlevd, og når materialene igjen begynte å komme, ville man kunne oppnå å komme noe lenger enn hva tilfelle var i forløpne sesong. Fotballeppmannen ga uttrykk for sitt syn på de materielle vansker alle klubber hadde hatt å kjempe med mer eller mindre, og uttalte at han var meget fornøyd med lagets innsats i årets cupmesterskap, dette tatt i betraktning. Han takke ennvidere Arne Carlsen for dennes innsats i B-landskampen mot Danmark på Bislet, og Harald Eriksen, Rol' Bolstad Trond Røste for innsatsen i sesongens kamper mot Oslo krets, Britisk militær og treningskampen for Drammen og Omegns Fotballkrets.

Av styrets halvårsberetning framgikk at klubben hadde hatt en tilvekst av 37 nye medlemmer, så medlemsantallet er nå 431, og i dag råder klubben over mange lovende juniorer. Alf Paulsens beretning viste at junioravdelingen i år ikke hadde maktet å hevde seg som i årene før kr'gen, men han uttalte troen på at til sommeren ville guttene gå inn for sesongen med en iver og en glød som tidligere. Hans manende appell til klubbens yngste vakte stormende bifall, og C. J. Stahl takket ham for vel utført arbeid med de yngste i en meget varm og følt tale.

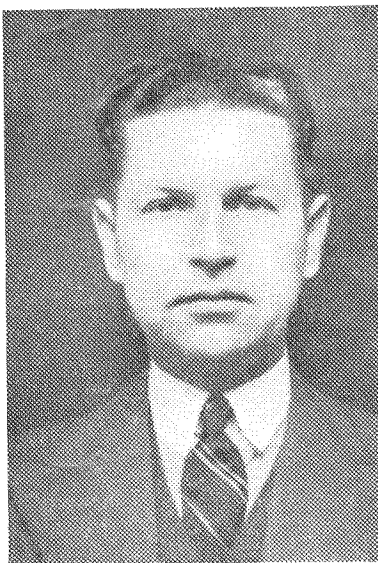
Styret framkom ved Alf Jansen med forslag på ny ordning av fotballutvalget. Det gamle utvalg besto av oppmannen, kapteinen og klubbens formann, men styret hadde gjennom sine erfaringer funnet fram til følgende utvalg: oppmann pluss to rådgivende medlemmer, som ikke skulle være valgt blant de aktive.

Carl Carlsen mente det var uheldig å fjerne kapteinen fra utvalget, og framkom med forslag på utvalg bestående av oppmann, kaptein på laget og et rådgivende medlem.

Etter en langvarig diskusjon som fulgtes av skriftlig avstemning, ble man stående ved styrets forslag.

Bandyutvalget ble stående ved den gamle ordning.

Skiold-avisens redaktør, Alf Paulsen, framkom med forslag på en forhøyelse av kontingenten for seniorer med kr. 1.00, som skulle gå til driften av avisen,

Alf Jansen

og dette forslag vakte alminnelig bifall.

Så gikk man over til valgene. Alf Jansen ble gjenvalgt som formann. Olav Brønne tok gjenvalg som sekretær, og som ny fotballeppmann ble valgt Johan Bye, da den gamle oppmann, Sverre Nilsen, av private grunner ikke kunne motta gjenvalg.

Bjørn Gundersen ble B-oppmann (g.j.v.), Gudmund Hæhre C-oppmann (g.j.v.), Alf Paulsen junioroppmann (g.j.v.) og Sverre Jansen skioppmann, også gjenvalg. Guttelagsleder ble Egil Ulsbøl og småguttleder Aage Olsen.

Etter avstemning ble Bjarne Halvorsen og Bjarne Ek innvalgt som medlemmer i fotballutvalget.

Som suppleant til styret ble Odd Durban Hansen innvalgt (ny).

Skikomiteen og hyttekomiteen mottok gjenvalg, og i representantskapet gikk man til utskifting av fem medlemmer så dette ser nå således ut: Bjarne Halvorsen, formann, Th. Thorkildsen, Olaf Johansen, Charles Stahl, Bjørn Berling, Bjarne Næss, Johs. Sørensen, Jørgen Johansen, Magnus Halvorsen og Erling Thommesen.

Som siste post på dagsordenen før eventuelt, gikk man til gjenvalg på Gunnar Johansen som oldboysoppmann.

Under eventuelt framkom Otto Bergl'e med forslag på å starte en oldermannsliga, og det ble nedsatt et utvalg som skulle utarbeide forslaget nærmere.

Bandyoppmannen, Thorbjørn Gulbrandsen, rettet så en appell til bandyspillerne, hvor han sterkt framhevet

DERE HAR SIKKERT

lagt merke til ham, han som er så flink til å banne og som må komme med et riktig kraftuttrykk for annet hvert ord han sier. Når en slik kar kommer på en idrettsbane tar han denne vanen med seg. — Og der får han riktig anledning til å gasse seg i sine egne simpelheter. For er det noe sted det ikke akkurat går som en vil ha det bestandig, så er det under en kamp! Og hva blir så resultatet? Jo, han gjør skam, ikke bare på seg selv, men hele laget sitt. Når en spiller annonserer seg selv på en så uttrykkelig måte får han mindreverdigheitsstemplet på seg. Og så hører vi ikke mer av denslags på banen av en gutt med Skiold-drakt!

SE PA BALLE!

Ser man under en bandykamp uavlatelig på ballen og følger ballretningen, kommer man ofte til å spille en viktig rolle uten at man har følelsen av at det er så. Man når fram til ballen før både kameratene og motstandere, man når ballen i klyngespill o. s. v. Dette kan man trene seg opp til, bare man husker på at man trener for å lære, ikke for å briljere.

betydningen av trening og atter trening, og han framholdt at i årets plikt-kamper måtte hver mann på sin oppsatte plass gå så sterkt som mulig inn for oppgavene. Konkurransen blir skarpere for hvert år, så han, og til sist ønsket han lykke til i sesongen.

Formannen hadde så igjen ordet og takket de som gikk ut av styret for godt utført arbeid, og uttalte håpet om at de nye styremedlemmer måtte bidra sitt til å fremme klubben i alle dens anliggender, og at samarbeidet mellom styret og de aktive måtte bli det aller beste. Han framhevet sterkt betydningen av at medlemmene hadde full tillit til det valte styre, hvorefter han erklærte generalforsamlingen for hevet.

OBS.

*

Skiold-avisens utlodning

på høstgeneralforsamlingen ble vunnet på lodd gul S nr. 33 og R 5. Takk til alle som kjøpte lodd.

For Skiold-avisen:

Alf Paulsen, red.

FRED
FRIHET
og

Fremtiden

Nu har jeg åpnet igjen.
Velkommen tilbake.

FRESKO-MAGASINET A/S

Torvet 1 a

Sjelden hyggelig og verdig jubileumsfest.

Det er Skiold vi aften skal feire.
Vi slår ring om ditt merke pany.
For såvel som i motgang som seire
du bestandig beholdt har ditt ry.
Skiold er navnet som hjertet vårt fyller
med et vennskap som evig består.
Med vår varmeste takk vi deg hylder.
Alltid leve skal Skiold, — klubben vår!

Slik lød refrenget på bordsangen, og det skal være visst at dagen ble feiret, og det på en verdig måte. 190 stykker hadde benket seg rundt de nydelig dekkede bord da formannen i festkomiteen, Bjarne Halvorsen, som også virket som toastmester — ønsket velkommen, og man ga seg i kast med menyen som var velsmakende og god. Den så forøvrig slik ut:

POTACE TOMATE
DES GATEAUX CARBONADE
avec des herbes
POUDING CAMEL
DES VINS
Vin du Rhin — Vin chaud
CAFE AU CREME
Des gateaux.

Ved deserten innledet toastmesteren talenes rekke. Han minnet om at det var første gang etter krigen Skioldguttene var samlet til fest og til ære for Norges frihet ble «Ja, vi elsker» sunget. Likeledes foreslo han at vi — til ære for Freddy Larsson som sammen med sin forlovede hadde innfunnet seg helt fra Stockholm — skulle hilse dem med den svenske nasjonalsang. Denne ble sunget unisont.

Rolf Johansen hadde i samarbeid med Alf Paulsen skrevet en prolog, og denne ble lest opp av sistnevnte. Så ble ordet gitt til klubbens formann, Alf Jansen, som ga en kort historikk over klubbens virke fra starten og fram til i dag. Det var særlig interessant å høre hva de gamle hadde utrettet og talen — som ble varmt og følt framført — vakte stormende begeistring.

Bordsangen — som var skrevet av Skiolds «husdikter» Aps. ble så sunget. hvoretter Charles Stahl i en anslående tale takket vårt eneste nålevende æres-

medlem Oscar Simensen, for alt hva han hadde gjort for Skiold gjennom disse 35 år. Olaf Johansen talte for de aktive og adresserte skålen til landslagsbacken Arne Carlsen. I muntre ord og vendinger talte så Alf Paulsen for damene og sangen «Til kvinnens pris» runget gjennom salene. Ordet ble deretter gitt fritt og Oskar Simensen takket for alle de pene ord som var ham tildelt og utørakte han ønsket om en god framtid for klubben.

Carl Carlsen takket vertinnen, fru Weien, for maten og middagen var over. Men festen fortsatte og det tilgangs. Hele 2. etasje på Central ble okkupert. Straks etter hørte man eggende tonei fra trioene — som besto av Ole Enger, Arne Stryken og Helge Johansen, og dansen gikk over til je som det heter.

Da klokken var passert 12 holdt Carl Carlsen en vakker tale for Kongen i anledning av dennes 40 års jubileum som ble etterfulgt av nasjonalsangen.

Lengere utpå ble det framført en liten syn-kabaret med følgende aktører Øivind Juul Hansen, Alf Paulsen, Sverre Nielsen, Rolf Johansen, Aage Olsen og Bjarne Halvorsen. Helge Johansen akkompagnerte. Og så var det dans etterpå.

Presis klokken 3 var det ugjenkallelig slutt og samtlige var enstemmig i at det hadde vært en fest av de sjeldne. Klubbens 35 års jubileum vil stå som et minne for livet med en urokkelig følelse av at — som det står i sangen — alltid leve skal Skiold-klubben vår!

*

Følgende telegrammer var sendt 35 års jubilaranten:

Gratulerer med de 35 år.

Drammens og omegns fotballkrets

Våre beste ønsker i anledning 35 års dagen.

Drammen og omegn skikrets.

Gratulerer med jubileet.

Buskerud bandykrets

Forts. side 15.

Vi presenterer:

CHARLES J. STAHL

Innmeldt i Skiold 1/6 1919.

Født 14/3 1897. Yrke: Bokholder.

Adr.: Vestfoldveien 27.

Charles Stahl har siden 1920 vært med i Skiold's administrasjon, og innehatt følgende verv:

Kasserer 1920, 21, 22.

Oppmann i fotball A: 1923, 24.

Sekretær 1925, 26.

Formann 1927, 28, 29.

Viseformann 1930.

Medlem av representantskapet i en årrekke, hvor han også har vært formann.

Formann i hyttekomiteen: 1936, 37, 38 og 39.

Formann i byggekomiteen for hytta 1934 og 1935.

I Drammen og Omegns Fotballkrets har Charles Stahl innehatt følgende tillitsverv:

Revisor 1932 og 1933.

Kasserer 1935, 36 og 37.

Formann 1938, 39, 40, 45 og gjenvalt nå i år.

Utmerkelser: Fortjenstmerke 1925. Gullmedalje 1930.

Charles Stahl har gjennom alle år nedlagt et stort og uegennyttig arbeid innen Skiold's administrasjon.

Ved sine saklige forslag og administrative dyktighet, har han alltid bibrakt til å holde klubbens linje i en fast og positiv retning.

Vi takker deg, Charles, for innsatsen! Pam.

Øivind Juul Hansen

ENTREPRENØR
TØMMERMESTER

•
Telefon

STJERNE-BRUS

En av våre eminente fotballspillere fra 1917 — 21 het Bernhard Olsen.

Denne vår gode kamerat på idrettsplassen som i privatlivet, var en fotballbegavelse utenom det alminnelige. — Mange av Skiold's yngre medlemmer i dag har sikkert hørt enkelte prestasjoner som han utførte på fotballplassen bak Parken, og nå skal jeg skrive litt om enkelte selvopplevde episoder fra hans fotballkarriere. Først skal det nevnes litt om kameraten Bernhard Olsen.

Han bodde i Erik Olsens gate, en av de tverrgater som går mellom Dronninggt. og Konggt. Det vil si han var ekte «Kongategutt», som i

den tid hadde mange flinke spillere i sin midte. Bernhard levde og åndet for fotballspillet fra han var ganske liten. Den gang var det ingen gutt som var eier av en fotball, og Bernhard lærte seg tidlig å lage gode «nettballer». Ingen kunde få en ball så rund og hård som han. Disse baller var det han begynte sin første trening med. Han oppnådde en virtuosmessig ferdighet, som han beholdt de år han representerte sin klubb Skiold. Når Bernhard hadde ballen var det en stor prestasjon om en av oss andre «gutta i gata» greidde å få tatt den fra ham. Da vi ble større kom tennisplassen på plassen ved Parken. Ofte ble ballene slått over gjerdet og da var vi flinke til å «finne» disse. Bernhard var ikke påkledd hvis han ikke hadde en tennisball i lomma! Traff han så et par gutter ble det alltid en «fotballkamp». Han utviklet med disse tennisballer sin teknikk som i dag minner meg svært om hans ballbehandling da jeg ser småpikene jonglere med sine små gummiballer. Med disse baller lekte vi til endel av oss i 1915 bestemte oss for å gå inn i Skiold. Blant de 10—12 gutter var foruten Bernhard, Ernst Larsen og undertegnede.

Det første året ble det et par guttekamper. Året etter ble det mer alvor i leken. Skiold hadde spilt seg opp i A-klassen ved å slå Mjøndalen 2—0 om kretsmeisterskapet i kl. B. Deretter ble Drammens Idrettsforening, som var dårligste A-lag, slått etter en sensasjonell kamp med hele 7—0. Dommeren avbrøt kampen da «Idretten» bare hadde 7 mann igjen. De øvrige hadde forlatt banen etter som målene trillet inn. John Johnsen (senere Drs. Ballklubb) ble av dommeren beordret å få spillerne tilbake hvis kampen skulle fortsette hvortil han spurte på sin egne spøkefulle måte: «Tror du vi vinner da?»

Ja, dette var noe utenom det som her skal skrives, men tilbake til det.

I 1916 skulle «gutta i gata» spille for Skiold i kl. B. En av disse kamper bør nevnes. Det var mot Slemmestad, som den gang var kjent for sin fenomenale

SKIOLD'S BESTE FOTBALLSPILLER

målmann, Sigurd Stensrud. Bernhard spilte center og jeg i. h. Vi kjente hverandre — eller rettere jeg kjente Bernhard — og visste at hvis han fikk opplegg til skudd så var mål så å si opplagt. Husker jeg ikke feil tror jeg han scoret åtte ganger og resultatet ble 12—0. Stensrud var ofte ute hos backene for å gi instruksjoner, men det hjalp ikke, for Bernhard fant på noe nytt — og mål ble det! Stensrud gikk året etter inn i Skiold og ble et kjent navn i mange år.

En kveld under trening — selvfølgelig sto vi og «møla» foran det ene målet — har Bernhard ballen. Han skyter flere ganger, men hver gang treffer ballen stangen og spretter ut til ham. Vi som står og venter for også å få skudd mot mål, blir ergerlig og en sier til Bernhard at dette var dårlig ikke å få ballen innenfor stengene. Da svarte han at han med vilje skjøt i stangen. (Han sto 13—14 meter ute på banen). Vi lo av denne «spøken» og Bernhard ville overbevise oss at det var sant. Han vil vi skal si hvilken stang han skal skyte mot og i tur og orden treffer han så den høyre, siden den venstre og til slutt overligeren. Vår nåværende formann, Alf Jansen, utbryter etter dette: «Dette er bare slump.» Bernhard svarer: «Sett opp r.... di borte ved gar'n, skal jeg treffe den.» Jansen så gjør og Bernhard klemmer til ballen som tar Jansen i baken så han går mot gjerdet til gamlehjemmet. Dette høres usannsynlig ut, men det er sant.

I en kamp mot Uredd i Porsgrunn spilte Bernhard center half. Skiold hadde fordel av en sterk medvind, som Bernhard utnyttet ved å skyte fra 60—70 meter og mål ble det. I denne kampen ble det sagt at Uredd hadde en reserve — denne var Jørgen Juve!

Et kapittel for seg var Bernhards straffespark. Disse satte han så sikkert inn at vi gikk til centrum før han spilte ballen. I en kamp mot Tønsberg Turn plaserte han tre straffespark bak målmannen, som han først narret bort i det ene hjørne, for så å plasere ballen i det andre. Det var ofte han moret seg

med å legge ballen så løst at den så vidt trillet over målstreken, men da snittet den stangen på innersiden.

Den siste sesong Bernhard spilte var han ikke den samme gutten. Han måtte ofte stoppe midt under spillet for å trekke pusten. Vi kjente ham ikke igjen. Vår oppmann, Geo. Nilsen, forsto at noe galt var fatt med ham, og da Nilsen foran en kamp kom å fortalte at

han hadde blitt alvorlig syk, var vi alle på rene med hva det gjaldt.

Sine siste dager endte Bernhard på Drammens Kursted, hvor han hadde Skiold-laget som sjo Brann

på Gressbanen i Bergen foran seg på nattbordet. Til det siste fulgte han sine kamerater. Den siste dag han levde skulle Skiold spille mot Drafn i finalen om Steenberg-statuetten. Torgeir Helgerud besøkte ham samme dag. Han hadde blitt hes i stemmen og idet Helgerud skal gå sier han: «Hils guttene og si at de må vinne.» Vi vant og Helgerud skulle dagen etter gå til Bernhard for å vise ham trofeet: Fotballspilleren som står på en sokkel.

Han fikk aldri se den, — sengen var tom.

Da meddelelsen om Bernhards død ble kjent ute i byen og blant Skiold-guttene var sorgen stor. Vi som hadde stått ham nærmest og hadde hatt den glede å spille sammen med ham på Skiold's A-lag og som alle hadde beundret ham for hans spill og sympatiske opptreden, både på banen og utenom, vil alltid komme til å huske ham og ære hans minne.

Bjarne Halvorsen.

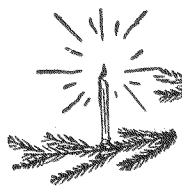
Bernhard var liten av vekst, ca. 1.65 høy. Han ble født i 1897 og døde 1922, bare 25½ år gammel.

Han ble begravet på Bragernes kirkegård, hvor samtlige fotballklubber i distriktet var representert. Kransepålegningen ga et godt bilde av hvor avholdt og populær han hadde vært blant alle. Innen hans egen forening var sorgen over hans tidlige bortgang stor.

Under Skiold's 20 års jubileum ble Bernhards minne hedret, idet vi da bekranset hans grav under stor deltakelse av våre medlemmer.

Det var på tale at Skiold skulle reise et minnesmerke på hans grav men dessverre det ble bare ved tanken. Men selv har Bernhard reist et minnesmerke i våre hjerter ved sin sports- og kameratånd som han var besjelet av til det siste — og det vil alltid leve.

Den første jul i et fremmed land.

Den første jul i et fremmed land — ja, slik synger vi i en av våre julesanger. Jeg har aldri tenkt noe nærmere over de ordene, men i 1942 var jeg selv i den stilling og måtte feire min første jul i et fremmed land som flyktning i Sverige.

Jeg lå den gang i skogen og hogg ved sammen med en 8—10 andre nordmenn, deriblandt de to kjente Drafn-gutter Ragnar Øhren og Harry Nilsen. To knakende kjekke karer som alltid øste ut av sitt uuttømmelige gode humør. Hver gang vi var helt på «bånn» i vår hjemlengsel, fikk vi bestandig noen trøstende ord eller en oppkvikkende sang av disse to gutta.

Koja som vi bodde i lå ca. 1 mils vei inne på skauen fra nærmeste bygd, Backe i Väster Norrland. Det var en gammel nedlagt febodvall (seter) som ikke egentlig egnet seg til beboelseshus langt mindre til å tilbringe jula i. Vi gruet oss mere og mere for hver dag julen kom nærmere. Noen dager før jul fikk vi imidlertid en behagelig overraskelse. Backe kommune innbød oss til å ligge nede på skolen i bygda i hele jule- og nyttårs-helgen. Vi syntes tilbudet var strålende og så selvfølgelig ja takk. Jul-aftens formiddag dro vi nedover i vår fineste puss og blev innkvartert i forskjellige klasseværelser på skolen. Hele bygda hadde tatt del i arrangementet, noen hadde lånt ut senger, andre sengkjøler og atter andre stoler, bord, radio etc. Ennvidre var det holdt en innsamling av matvarer og her kom bønder med kjøtt, fisk, smør, melk, ost og alle mulige slags julegodter. Befolkningen kappedes med å hjelpe oss for at vi skulle få det så bekvemt og hyggelig som mulig. Slik gavmildhet og gjestfrihet har jeg aldri vært vitne til hverken før eller siden. Vi nordmenn har nok atskillig å lære av svenskene i den retning.

Kl. 7 på julaften ble vi samlet i gymnastikksalen til et festlig dekket julebord, et julebord som bare svenskene kan lage. Det bugnet av alle mulige

slags lekre saker, men dessverre, allikevel lå det en demper over matlysten. Alle sammen tror jeg vi tenkte for meg på våre pårørende hjemme og våre kamerater som satt i fengsler og konsentrasjonsleire.

Vi var ca. 70 stk. tilbords, foruten oss også 30 andre nordmenn som lå på skogskojer og som også var innbudt, samt bygdas autoriteter med ordføreren, presten og lensmannen i spissen. Det ble holdt en lang rekke taler ved bordet og det ble sagt mange smukke ord om Norge den kvellen. Alle sammen kjente vi nok klumpen i halsen flere ganger når talerne kom inn på våre kjære der hjemme.

Etter maten var det utdeling av julepakker av en ekte svensk jultomte. Disse pakkene inneholdt en masse flotte ting, såsom skjorter, slips, hansker, undertøy, strømper og bøker, og dertil fikk hver gutt en stor pose med julegodter, alt sammen innsamlet blant bygdas befolkning. Siden blev det gang rundt juletreet, først på svensk maner og siden på norsk. Det er pussig å se skilnaden på juleskikkene. Svenskene danser og hopper og leker gjerne «tyven, tyven» rundt juletreet, mens vi gleder oss mere på den høytidelige måte. Vi hygget oss til sent på kveld sammen med våre svenske venner, som ofret selve julekvelden på oss for at vi skulle få det så hjemlig som mulig. De fleste av dem var mødre og fedre, men allikevel lot de barna sine være alene hjemme til fordel for oss. Et meget godt trekk som imponerte oss veldig. Vi bodde der i hele 12 dager og levde som grever den hele tiden uten en øres utgift. Det vil føre for langt her å komme inn på alt vi var med på i disse dagene, men alle fikk vi et hyggelig minne for livet.

Dette var min første jul i et fremmed land, men dessverre ikke den siste, som vi den gang trodde.

Tilslutt ønsker jeg alle Skiold-gutter en riktig god og hyggelig jul.

Arvid S. Nielsen.

En hilsen fra Curacao.

Som jeg skrev i Skiold-avisen nr. 2 hadde Rolf Lund sendt en hilsen til Skiold-gutta gjennom sin mor og nå har hans klubb-kamerat Finn Bolstad fått brev fra ham som vi har fått tilfellelse til å gjengi endel av. Brevet bærer frimerker fra Curacao og lyder således:

Kjære kamerat!

Sender deg noen ord så du får høre at jeg lever og blomstrer. Ja, hvordan lever så du da, Finn og alle de andre kjekke Skiold-guttene? Jeg har så ofte tenkt på dere og jeg gleder meg til å komme hjem og ta fatt på fotballen og bandyen igjen, for nå er det virkelig lenge siden.

Jeg har vært med å spilt 2 fotballkamper i Liverpool og hatt skøyter på beina en gang i Madison Square garden. Det er alt. Så det er vel unødig å si deg at jeg holdt kun én omgang, men slumpet til å lage ett mål ved vådeskudd. Vi vant 4—3 over et engelsk polslag og det var ikke dårlig for ingen av oss hadde noe trening. Men jeg har sett så mye mere fin fotball. Jeg så landskampen England—Scotland i Manchester i 1943. England vant 8—1 og Tom Lawton er den beste fotballspiller i England. Han er rett og slett fenomenal. Du husker sikkert ham igjen. Han spilte centerforward mot Norge i 39.

Hvordan går det med Skiold og sporten i Drammen forøvrig. Den har jo ligget nede i alle disse årene som det fordømte tyskerpakket har herjet, men jeg håper og tror at alle Skiold-guttene har vist seg som ekte karer. Jeg ønsker deg og alle de andre lykke til når dere nå begynner igjen og skulle ønske jeg kunne få være med, — om bare for en time. Men det kommer vel til å ta tid ennå.

Nå får jeg vel slutte for denne gangen. Skal skrive mer siden. Hils alle de ekte Skiold-guttene og alle på det gamle juniorlaget. Sender spesielt hilsen til Alf Paulsen, Odd Siuve og Bjørn Gunnarsen og til dem hjemme hos deg, men mest er du hilset fra din kamerat

Rolf.

Tannlege Rolf Stokke

Vestbanegården.

Telef. 1774.

Jensen & Borge

Aut. Rørleggerforretning
Rørhandel

Drammen

Rugland Radio

Konnerudgt. 10,

DRAMMEN

Bandy-minner

Når det skal skrives noen bandy-minner, så er vel ikke jeg akkurat den rette — enda. Men en må jo begynne, og da håper jeg de andre aktive kommer etter med et eller annet som har bitt seg fast i sinnet.

Første gang jeg kan huske jeg spilte bandy var et drabelig oppgjør borte på Styrmo-dammen mellom «Grautegårn» og «Smalgangen». Vi var vel 13—14 år gamle den gangen. Ikke snakk om dommer eller klokke, det gikk for full fart fra tidlig på ettermiddagen og til det ble mørkt. Husker jeg ikke feil så vant vi i «Grautegårn» med 24—19.

Vi var ikke så nøye med utstyret den gangen, «skau»-køller og «blekkspann», hadde vi ikke en gammel tennsball så brukte vi gjerne en halv fløteboks, eller i ytterste nød tæla «hestepærer» til ball.

Ja, det var mange morsomme timer på Styrmo-dammen og mange, ja vel de fleste av våre spillere i dag, har vel trådt sine «barnesko» der borte.

Den gledelige utvikling bandyen har hatt i Skiold kjenner dere jo alle til, det måtte da bli å nevne noen av de kamper som vi har vært sån på nære «nippet».

En av disse er Strong—Skiold på Dæhlenengen. Vi måtte vinne denne kampen for å holde oss oppe i div. I. Vi ble spilt helt rundt i 1ste omgang og Strong ledet 4—1 ved pause. Men en slik gnist og seiersvilje som Skiold-laget viste i 2nen omgang, kan jeg ikke huske. Svær fart og mye kølle-knekk, og gikk av banen med seier 5—4. Jeg husker godt Olaf Simensen og'n «Thor-k'l» omfavnet hverandre og forsvant i brøytekanten da seiersmålet kom.

Siden har vi aldri vært truet i div. I. Men så er det jo flere ganger vi har hatt den ene skøyta i finalen, da. Det er særlig et par kamper som står for meg som det reneste «mareritt».

I Sandvika mot Grane i 1936, med vunnen kamp hadde vi nådd finalen. Etter en ypperlig kamp var stillingen 2—2 da det var 5 min. igjen. Så oppnår vi straffeslag. Harald «tjukken» netter kontant, dommerens pipe går og vi jubler. Men ak-o-ve! Slaget må tas om igjen. Dommeren, Leif Schumaker, peker på straffepunktet. Rånås hadde nemlig løpt inn i straffefeltet før slaget ble tatt og så ble altså vi straffet for at en Grane-spiller forbrøt seg. Det nye straffeslag gikk utenfor — og med det finalen. Huff!!! Spillereglene ble forresten forandret etter denne kampen.

Så var det en gang på Stabekk. Uavgjort hadde greid seg for oss. Stabekk ledet 2—1 langt ut i 2nen omgang. Bjarne Ulsbøl går opp på høyresiden i full fart helt fram til dørlinjen inne ved mål, legger en nydelig ball tilbake til Harald, som scorer. Pipen går og vi stiller opp på midten. Men så er det noe «røre» nede ved Stabekk-målet. Dommeren bli t.l.kalt, og etter å ha konfiserert med en guttunge som var mål-dommer, annullerer han målet. Etter sigende skulle buret ha blitt flyttet idet skuddet kom og da kunne ikke målet godkjennes, trass i at ballen passerte mållinjen omtrent midt mellom stengene!

Ja, ja, dette var et par biter av det sure eplet, men det har nå vært noen søte også da.

Gaden.

Lagspiller - ikke lagspiller.

Når jeg bruker betegnelsen «lagspiller» — ikke lagspiller», så er det for at jeg har lyst til å skrive noen ord om den betydning disse to har innen lagidretten.

En lagspiller er den spiller som alltid møter fram til trening, med liv og lyst. Han ser til seg selv når sesongen begynner: «Nå er det så og så mange ganger trening i uken, da er disse dager tabu for andre interesser, og det er min simple plikt overfor de andre som skal trene, at jeg møter fram». Her er vi etter min mening ved kjernen til lagidretten: Kan lagledelsen få fram karer som vil gå inn for oppgaven på denne måte så må de gode resultater komme, for er kameratskapet på de enkelte lag så sterkt at den enkelte spiller ikke vil svikte sine medspillere så må uvilkarlig det lag vokse mere og mere i styrke, selv om de enkelte spillere på laget ikke individuelt er så flotte spillere.

Lagspiller er også den som i kamp kjemper på en fair måte så han er en prydd for sitt lag. Han viser ikke egoistisk spill, men gjør best muligt det som gavner laget, og virkelig føler glede ved spillet, det være seg på gressmatten eller på isflaten. Han skal kunne motta

A. Amundsen
BAKERI & KONDITORI
Øvre Storgt. 53. Telefon 2555.

O.r.sakfører
Roli Alborg
Telefon 3526
Privat 3410

B. R. Solstad-Nielsen
Elektrisk Bakeri & Konditori
Tlf. 4452 Drammen

kritikk og korrigerings av sitt spill på spillemøter, innrømme sine feil og legge godviljen til så feilene kan bli rettet best mulig til neste dyst.

Ikke lagsspiller er den spiller som stadig har noe å kritisere ledelsen for, det være treningsforholdene, oppsetting av lagene, arrangement av kamper, for lite bidrag til fest etter kamper etc. Kanskje det er en spiller som har fått god kritikk etter en kamp: «Nei, da kan jeg ikke trene». Kanskje jeg aller nådigst tar meg en liten tur bort for å se på at de andre gutta trener. Han er plutselig blitt så meget bedre enn de andre på laget, det ligger tjukt utenpå den karen: «Her har dere gutt som kan sine ting».

Tenk dere om, klubbkamerater, har dere truffet på denne typen i deres idrettsliv? Nei, la oss nå gå inn for at den rette lagånd må gjennomsyre våre lag. Husk lagidrett av i dag har ikke råd til å kaste bort tiden, men må bygge på alle krefter som vil gå positivt inn for heving av lag-kulturen. Begynnelsen og slutten får å nå de store resultater er: **Kameratskap og samhold.**

Klubbkamerater! Når dere har lest ovenstående så undres dere kanskje over hva jeg egentlig tilsikter med min skrive-kløe? Jeg skal svare med en gang: Vi vet jo alle sammen hvor lang tid idretten har lagt nede og vi vet også at de spillere som var på topp for 5 år siden i dag er tilsvarende eldre. Det må derfor med en naturlovs nødvendighet bygges på nye unge spillere som har hurtighet, smidighet og pågangsmot parret med de egenskaper som jeg i denne artikkel har framholdt på en lagidrettsmann.

Hør du unge klubbkamerat: Prøv om du kan forstå mitt syn på en idrettsutøver, innen lagsporten, og gå inn for det, og jeg garanterer deg: Du og din klubb vil få virkelig glede av din innsats på idrettsbanen.

Calle.

HVIS

det skulle være noen av medlemmene som ikke har fått Skiold-Avisen tilsendt, bes vedkommende melde fra til redaksjonen.

BIRGER RUUD:

Det er ungdommen vi må bygge på.

Norges skiungdom står i dag foran den viktigste sesong i Norges skiidretts historie.

Det er sesongen som kommer som skal vise hvilken skade disse 5 år har gjort. Den skal også vise oss hvor vi står i vår nasjonale idrett.

Vi er jo i dag alle klar over at den vei norsk idrett valgte å gå, å ta kampen opp mot tyskerne og de norske N S-medløpere, var den eneste rette, og at denne vei allikevel vil føre norsk idrett lengst framover!

Vi lærte, i den tiden vi fikk gjennomleve, at det var noe som var større enn konkurranser, rekorder og mesterskap. — Kjærligheten til landet vårt!!

Hva hadde det hjulpet om norsk idrett hadde «tatt skade på sin sjel».

Vi vet jo at vi i mange idrettsgrener ikke har maktet å holde vårt idrettslige nivå, men vi er også sikker på at det ikke vil ta lang tid før vi har tatt det tapte igjen.

Hva må vi vinteridrettens menn gjøre for å få vår idrett opp på det den engang var?

Jo, vi må alle gå inn for kommende sesong med større arbeidsiver og glød enn noengang tidli-

gere. Alle gamle aktive som drev konkurranseidrett før krigen, må igjen være å se i løypa, bakken og på isen. Trene, men ikke bare seg selv, men kanskje i ennå større grad ta seg av de yngre, som i disse 5 årene ikke har hatt anledning til å delta i konkurranser. Veilede og instruere dem.

Det er jo ungdommen vi må bygge på, og det er den som skal føre vår idrett videre!

Før jeg slutter, vil jeg komme inn på et spørsmål som de aktive hoppere har krav på blir viet den største oppmerksomhet for fremtiden. Dommerspørsmålet.

Det har så ofte hendt at dommere helt uten trening stiller seg på dommertribunen, gjerne til de største av våre renn. De har således ingen forutsetning til å klare en så vanskelig oppgave som å bedømme de jevne prestasjoner ved nåtidens hopprenn.

Dommerne må skjøtte sin trening minst like flittig som hopperne. De må sette seg inn i alle spørsmål både med hensyn til stil, bakke, vær- og føreforhold, ja, i det hele tatt følge ordentlig med i utviklingen.

Jeg vet det er mange dommere som har holdt dømmingen vedlike i disse årene, men det er mange som ikke har hatt anledning til det eller har forsømt seg. For disse gjelder det å legge seg i hard trening med en gang det er sjangse til å se guttas første snørett på fredsvinterens første snø.

Vår dommerstands prestasjoner må også komme på samme høyde som hoppernes.

Birger Ruud.

Avisa.

Det har vært en del klager over at avisa ikke har kommet til alle. Har du meldt fra din flytting? Da får du avisa punktlig!

FRUKT

TOBAKK og
SIGARETTER

Ebbestads Fruktforretn.

Erik Børresens Allé.

**Furuseth
Sportsforretning**

Telefon 1964

Skiold-gutter!

BESØK

TOBAKKSFORRETNINGEN

Amtm. Bloms gt. 5.

Inneh. Åge Olsen

Etter innhentet tillatelse har det utmerkede blad «VAARE BARN» vennligst gitt oss tillatelse til å gjengi nedenstående artikkel. «VAARE BARN» — som er et blad for alle foreldre — har som oppgave å spre opplysninger rundt til de mange hjem, og vi sender redaktøren vår beste takk for vi fikk tillatelse til å trykke artikkelen som vi er overbevist om vil leses med stor interesse av den store familiekretsen innen Skiold.

Red.

«Det som interesserer meg mest når det gjelder idretten, er den fysiologiske og medisinske side av saken», sa en gang en lege.

Og det har vist seg at denne interessen i stor grad også har øket hos folket. Det er ikke lenger bare prestasjonene som teller. Heldigvis, kunne en være fristet til å si. Nå er også det almene folk mer og mer blitt oppmerksom på at idretten og friluftslivet er en viktig faktor når det gjelder å fremme det hygieniske arbeidet. Derved blir idretten direkte et mektig hjelpemiddel i kampen mot sykdommer.

Ennå er det på sine steder slik at når en nevner ordet idrett, så tenker en uvilkårlig på konkurranse og resultater. Og mange foreldre vil kanskje si til seg selv:

Er disse konkurransene og alt dette rekordjageriet av det gode? Har mine barn godt av den anstrengelse som følger med en tvekamp? En anstrengelse som ofte langt overstiger ens evne.

Til det vil en bare si, nei. Anstrengelsen, en anspennelse til det ytterste, har ikke ungguttene godt av.

En vil slett ikke se bort fra fordelene ved konkurransene. Den både ansvarer og tilfredsstiller guttenes kappelyst. En kappestrid er nå engang naturlig for gutter. En kan heller ikke overse den glede og velvære som samværet med de andre guttene på idrettsplassen gir, heller ikke se bort fra det inderlige kameratskap som der blir knyttet. Både livskraften og arbeidslysten øker. Guttene lærer andre å kjenne. Det er ikke der noen sosial forskjell. En snør ikke etter om din far har så eller så mange tusen i inntekt for året. Nei, her er alle like. En lærer gutter fra de forskjellige hjem og samfunnsklasser å kjenne, gutter fra by og land møtes, gutter fra de forskjellige land lærer å forstå og kanskje verdsetter de andres synsmåter. Det knyttes bånd,

verdifulle sådanne, for det fremtidige samband landene seg imellom.

Det er allikevel et men her. En må komme selve rekordjageriet til livs. Ikke bare fordi at en ved kappestridstrening kommer bort fra idrettens sanne hensikt og mål, men også fordi unge gutter ikke er i stand til å kjenne sin egen begrensning. (På dette området er det på sine steder en

utmerket kontroll, men ikke over alt).

En har sett eksempler på hvordan mange er begynt en spesialtrening, ja en krevende sådan, uten å være oppmerksom på at det først måtte foretas en allsidig trening av kroppen.

Dette på grunn av at jo mer krevende en trening blir, dess større blir energiomsetningen.

Det har også vist seg at en alt for krevende trening og overdrevet deltakelse i konkurranser, er mer skadelig enn en tidligere har vært oppmerksom på. Vi vil derfor av den grunn ikke anbefale det her. Men som De forstår vil vi heller ikke fordømme nettopp på grunn av den betydning samværet og konkurransene kan ha, vel å merke innenfor en viss ramme. Meningen med denne artikkel er nemlig i korte trekk å peke på betydningen av et fornuftig friluftsliv og idrettsliv, en sunn mosjonstrening. Og jeg vil først peke på idrettens hensikt og mål.

Et nyfødt barn er vanlig både sunt og usvekket. Det er denne medfødte sunnhetstilstand en vil forsøke å bevare gjennom en bedre hygiene og herding av legemet. Derved øker en motstandskraften så sykdommer lettere kan forebygges. Og her er det at friluftslivet og idretten som sådan skal hjelpe oss.

Folket i byene lever ikke daglig i kontakt med naturen. Men det er ikke det eneste aber. Luften i byene er vanlig både sot- og røk-blandet. Dårlig luft bevirker som vi vet, tretthet og kan være årsak til sykdommer. Og sollyset som skal drepe bakterier, trenger vanskelig igjennom denne luften. De

ultrafiolette strålene som danner vitamin D ved å skinne direkte på legemet, blir hindret fra å nå fram. Disse strålene makter heller ikke å trenge gjennom vindusglass — hvor store og blanke vinduene enn måtte være.

Ved siden av dette medfører også bylivet uro og rastløshet. Barnas utvikling og vekst hemmes hvis de ikke får anledning til å motarbeide dette ved å boltre seg

Idretts- og friluftsliv har

i frittliggende parker — eller utenfor bygrensen. (Det er gjort meget for dette gjennom parkanleggene i de største byene, men det er langt fra gjort nok).

Som et ledd i kampen for en sunnere slekt, kraftigere og mer motstandsdyktige barn, har friluftslivet nettopp sin store betydning og har også krav på hjelp til å bli fremmet.

All bevegelse, all idrett — om det er mosjon eller konkurranse, krever muskelarbeid. Dette arbeid virker igjen på andre organer. Og når en er oppmerksom på at muskelenes vekt er 40 % av legemsvekten, forstår en lettere betydningen av dette.

At vi har virkning i motsatt retning også — organers virkning på muskelarbeidet — har en selv merket hvis en er trett og nervøs. Da blir nemlig alle våre bevegelser både trege og tunge. Er vi derimot glad og lett til sinns, går arbeidet som en lek.

La oss forresten med det samme se på den betydning muskelarbeidet har.

Vi begynner å trene for å øve opp organene. Vi lærer oss til å beherske musklene. Derved motarbeider en klossethet og frykt. Kondisjonen øker. Det oppstår et mer harmonisk samarbeid mellom de forskjellige organer. Denne harmoni er igjen med på å forebygge sykdommer.

Ved muskelarbeid øker blod-sirkulasjonen, og viser derved sin virkning på det åndelige arbeid. Hjernens funksjoner er nemlig avhengig av blodtilførselen — og en god sådan. Her ser en årsaken til at morøngymnastikken eller en rask fottur før en begynner

sitt arbeid på kontoret, virker oppkvikkende og gir en lyst til å ta fatt på oppgavene som venter.

Samtidig som vi er inne på muskelarbeidets innvirkning på blodsirkulasjonen, er det kanskje på sin plass å nevne dets innflytelse på fordøyelsen.

Lette legemsøvelser foran et måltid øker blodtilførselen og øker derved samtidig avsondringen fra fordøyelseskjertlene. Øvelsene vir-

på dagen. Den må så vidt mulig drives ute i det fri eller i godt utluftede lokaler med rikelig frisk luft. — Gjør i alle fall ikke som læreren i en av våre bygdeskoler gjorde for en del år tilbake. Det var blitt bestemt at gymnastikk skulle inngå som et ledd i timeplanen. Den og den dag i uken skulle ha en time gymnastikk.

Og siste time ble selvfølgelig valt. Luften i klasseværelset var

samtidig har de en meget stor interesse for konkurranseidrett.

Kappestrid må nok til. Det har jeg sagt før. Men da under kontroll av voksne, ansvarsbevisste mennesker. Skal det være konkurranse så må den skje over korte distanser. Det er også en annen ting en må ta i betraktning. To barn på samme alder kan være forskjellig utviklet. Det resulterer i at den som er sent utviklet vil komme til kort i konkurransen, og han vil holde seg borte, ofte til skade for seg selv. Det er ikke sjelden å se slike gutter fulle av komplekser når det gjaldt idrett. Til gjengjeld tar enkelte det igjen på skolebenken, men det er ikke alltid at de har evnen til å kunne hevde seg på det området heller. Og så blir de gående der.

Professor Schjøtz har forsøkt en inndeling som syntes å være både grei og rettferdig. Han mener at en må ta hensyn til både alder, høyde og vekt. Inndelingen blir derved foretatt etter den såkalte fysiske faktor.

Jeg nevnte foran i art'klen den betydning idretten og friluftslivet har. At det utvikles et sunnere legeme, ansører, høvner. De unge lærer seg til å sette pris på frisk luft. De lærer å elske naturen. Og er etter en gymnastikktime barna først blitt vant med en dusi, så vil de mer og mer venne seg til å sette pris på det velværet som renslighet gir. Derved oppdrar en barna til større renslighet og vi får en bedre folkehigiene.

Legemsøvelsene og friluftslivet virker også karakterdannende. Og den moralske betydningen er slett ikke den minste Tvert imot.

«En sunn siel i et sunt legeme», heter det. Vilje og disiplin blir utviklet. Følelses- og tankelivet blir sunnere. Vi har sett det i disse krigsårene:

Idrettsungdommen har vist hva kjærlighet til saken betød. De viste oss også at konkurranse- og stjernedyrkelse allikevel ikke var det vesentlige, og ga bevis for at idretten som sådan var et faktum.

Eller for å si det slik som det ble sagt på idrettsmønstringen i Oslo i mai:

«I disse år er idrettens innerste sjel kommet fram. Dens sinnelag har seiret!

Idrettsungdommen har gitt landet alt, — ja, endog sitt liv. Nå må Norge gi dem hva de fortjener.»

betydning for hele livet

ker også på tarmenes bevegelse.

Men la oss være oppmerksom på at bevegelsene ikke må bli tunge eller anstrengende. For under sterkt arbeid krever musklene derimot stor blodmengde, og blodtilførselen til fordøyelsesorganene blir mindre ved at blodkarene i bukshulen trekker seg sammen. Fordøyelsen blir mindre god.

Derfor må en fraråde store legemsøvelser, eller å begynne et tungt arbeid like etter et måltid.

Men tilbake til bevegelsene. Hva småbarn angår så er det ikke nødvendig å oppfordre dem til bevegelse. Den er nemlig naturlig for dem. Dessverre ser en at foreldre istedenfor å glede seg over barnas bevegelsestrang og sunne lek, forsøker å hindre dem ved å presse dem til unaturlig ro. Lek og bevegelse er nemlig for barna en ideell form for muskelarbeid.

For de mindreårige barn er derimot lange fotturer trettende. At gymnastikk for det sunne og friske barn er overflødig sier seg selv.

For større barn derimot, er turer i skog og mark og leken på idrettsplassen det ideelle.

En kan være fristet til å skyte inn et par ord om gymnastikken i skolene med det samme.

Den gir god holdning, bedre fysisk utvikling og motarbeider en eventuell ryggradsskjevhet. Samtidig nyter det åndelige arbeid godt på grunn av øket blodsirkulasjon.

Allikevel kan det være et men her, som slett ikke alle der leder gymnastikken på de forskjellige skoler rundt om i landet er oppmerksom på.

For det første må ikke gymnastikktimene henlegges til for sent

som en kan tenke seg etter en hel skoledag og hvor barna når været ikke var det beste, oppholdt seg inne i friminuttene.

Timen skulle begynne. Alle pultene ble skjovet sammen og stablet opp på hverandre i et hjørne av klasseværelset. Så stilte barna seg opp på linje. Læreren foran:

Armer oppad strekk — utad — fremad — nedad. Kne bøy — strekk. Hopp, hopp, springmarsj på stedet! Rett, retning høyre. Armer oppad — —.

Læreren peste og barna svettet. Da timen endelig var forbi, var luften så dårlig som den kunne bli. Barna tok jakkene og kåpene på seg og gikk hjem. Klamme, trette og tunge i hodet.

Enhver forstår hvilken «betydning» en slik gymnastikktime har.

Det kan kanskje være på sin plass å nevne et par ord om linjegymnastikken i seg selv. Den krever nemlig stor oppmerksomhet og åndelig anspenning. En overdrivelse gir slett ikke noe hvile for skolebarna. I gymnastikken skal de få hvile hjernen, ikke anstrenge den ennå mer.

En vil til slutt peke på at legemsøvelser for barn bør være avpasset etter alder og utvikling. I skoletiden er ikke organismen utviklet. Den er periodevis meget uharmonisk. Og en sterk trening kan derfor være skadelig på grunn av det krav øvelsene stiller til enkelte organer.

Fra 12 års alderen av og til pubertetsalderen er passert, må derfor øvelsene drives med forsiktighet. Også på grunn av de fysiologiske forandringer som foregår i denne tiden.

Barna kjenner som tidligere nevnt, ikke sin begrensning. Men

Skikomiteén har mange planer.

Søkt om guttekretsrenn i Skiold-bakken, og vil arrangere lagkonkurranse og sørperenn.

Klubben vår benytter betegnelsen Ski- og ballklubb og det er ingen hemmelighet at når det gjelder ski har ikke denne idrettsgren nådd den høyde som både bandy og fotball har greid.

Men året før krigen begynte også skigutta å gjøre seg gjeldende, de vant lagpokal og mange premier forøvrig.

De siste par søndagene i november har skikomiteen rettet henvendelse til medlemmene om å møte i skibakken, så vi har fått inntrykk av at komiteen vil gå ordentlig inn for sesongen og i den anledning har vi vekslet noen ord med komiteens formann Sverre Jansen.

— Hvordan går det med Skioldbakken? spør jeg.

— Bakken er nå i full orden svarer Sverre, og jeg tror med sikkerhet det skal bli en god treningsbakke for våre hoppere.

— Men langrennsløperne — hva med dem?

— Dem har vi også selvsagt tenkt på. Fra hytta skal vi legge fine treningsløyper og flere og flere treningsrenn vil bli arrangert utover vinteren.

— Har komiteen planer om lagkonkurranse mot en annen klubb i likhet med de vi har hatt før?

— Ja, vær sikker. Vi har drøftet saken og jeg tror det går i orden.

— Hvem klubb blir det mot om jeg tør spørre?

— Sant å si har vi ikke bestemt det ennå, men som sagt så arbeider vi med spørsmålet.

— De har kanskje andre arrangement på tapetet også?

— Ja, vær sikker. Vi har bl. a. søkt skikretsen om å få guttekretsrenn i Skioldbakken i slutten av februar.

— Jeg skjønner dere har planer?

— Oppgaver står vi ikke fast for, og derfor håper jeg Skioldgutta ikke lar dette med ski bare bli en frase, men at de i år går inn for skisporten, så vi kan hevde oss også på dette område.

— Sørperenn har du kanskje også tenkt på

Sverre Jansen

— I år håper jeg på alle tiders sørperenn med rekorddeltagelse, idet vi venter samtlige medlemmer på startstrekken.

— Har du ellers noe du gjerne vil si?

— Jeg kan fortelle jeg har snakket med vår nye fotballoppmann Johan Bye, og han var meget interessert i å få fotballgutta med i de påtenkte treningsrenn. Han mente det ville være fin-fin forhåndstrening, og det er jeg også enig i, sier Sverre til slutt, og velkommen skal de være.

I det jeg går ber skioppmannen meg hilse til alle Skiold-gutter — yngre som eldre — og ønske dem god jul og et bedre nytt år og vel møtt på hytta når den første snø kommer.

Aps.

Hvilket jeg altså herved gjør.

Alt i treskjærerarbeide utføres
Ornamenter - Lysekroner
Lampetter - Billeder
Figurer etc.
Øvre Storgate 43.

Slik var det dengang

Arthur Hansen forteller om klubbens første kamper.

Det er mange år siden jeg skrev litt i klubbavisa vår. Det er så rart med oss gamle Skiold-gutter, vi må sette oss rett ned og klemme på med en gang.

Jeg vil forsøke å skrive litt om våre første kamper på plassen bak parken. Det var ingen forening som kunne arrangere så pent og koselig som Skioldgutta. Tidlig om søndags morgen — når vi skulle ha kamp — var vi oppe og pyntet med et stort norsk flagg, og så hadde vi et Skiold-merke som var utskåret med en eketreskrans rundt. Det ble plasert over den nedre porten. Ja, det tok seg festlig ut. I god tid før kampen innfant kassereren, han Oscar, seg, og så tok vi hver vår billettbok. Jeg i den ene porten og Oscar i den andre. Ja, hva tror du entréen var den gang? Jo, bare 0.25 for voksne og 0.10 for barn, så det ble ikke stort en tok inn på en kamp. Det ble vel noe som en 25—30 kroner og det var da for Oscar og meg å gå ned til Pedersens kafé og gjøre opp etter kampen. Oscar var vel den mest forsiktige kasserer vi har hatt, for jeg husker når gutta skulle ha seg et par fotballstøvler, ja da var det nok mange som sa stygge ord om ham. Men Oscar han hørte ikke på det øre, og takk skal han ha for at han var så økonomisk.

Vi arbeidet oss godt og jevnt oppover og klubben fikk det smigrende navn: stjernelaget, og ble meget populært og godt kjent, så det manglet ikke på kamper. Jeg skal forsøke å fortelle om en kamp vi skulle ha i Mjøndalen. Det var en avgjørende kretskamp. Laget skulle møte på Torget for å kjøre i bil oppover og Oscar og jeg fikk være med. Det var første gangen jeg var der oppe og jeg sa il Oscar: Skal virkelig gutta våre spille på denne potetåker'n.

TANNTÉKNIKKER

Bjarne Melo

Tlf. 1056. Engene 19.
Kontortid 9—2, 4—6.

**Berlings
Kafé & Konditori**
anbefales.

Se mitt utvalg

I ELEKTRISK UTSTYR og MØBLER

før De bestemmer Dem.

R. Halstensen

Elektr. avd. - Møb.avd.
Telef. 4356.

— Hyss, svarte Oscar. Snakk ikke så høyt ellers får vi juling.

Da kampen skulle begynne hadde Oscar lagt seg i en skråning så bare hodet hans stakk så vidt over kanten. Så nervøs var han, stakkar.

— La meg få en pris snus av deg Arthur, sa han.

— Pris skal bli, sa jeg. Å er du nervøs for a' gett. Gutta greier seg nok, sa jeg.

Så begynte kampen og Oscar sa til meg: Si i fra når det blir mål.

Mjøndalsgutta satte opp farten med en gang og det ble ikke så lite å gjøre for vår målmann, men han reddet alt som kom. Men det var ikke gått lange stunden før Skiold-laget fant seg til rette og da kom Oscar krypende fram fra haugen sin. Snus og grass rant fra munnaviken og da Skiold like etter scoret trodde jeg han svelget det han hadde i munnen.

Ja, det ble liv i kroppen skal jeg si. Da kampen var slutt og vi hadde vunnet 2—0 var det vill jubel og begeistring uten like.

Men det var andre som var mindre blide. De yngre gutta fra Mjøndalen var i krigshumør. Det fikk vi merke da vi skulle bort til bilen, — enkelte kastet stein etter oss. Da vi kom ned til Torget var alt resultatet kjent og de av gutta som hadde kjæresten som ventet, fikk nok en ekstra klem den kvelden.

Ja, slik var det den gang. Men nå? Heldigvis er alt annerledes.

Når jeg nå slutter for denne gang, vil jeg som gammelt medlem si til alle våre fotball- og bandyspillere:

Gi ikke opp om det ser aldri så svart ut men heng i til siste minutt, for det gjorde gutta alltid i disse glansårene våre.

Så ønsker jeg alle Skiold-medlemmer — gamle som unge — en riktig god jul og vel møtt neste år alle sammen.

Med sportslig hilsen

Arthur Hansen.

Julen 1944:

J eneselle på Akershus.

Når jeg nå etter freden har blitt spurt om hvorledes det var å sitte på eneselle på Akershus, har jeg som regel svart: du vet det var fælt, men det gikk da det og.

Og det var merkelig; dagene var lange, men ukene gikk i grunnen fort. Den første tiden var selvsagt den verste, men siden levde en seg inn i forholdene og etter en tid kom en inn i den såkalte fengselsrytmen. Den tiden som jeg i grunnen både fryktet og lengtet etter mens jeg satt der var julen. Jeg lengtet fordi jeg trodde vi skulle få lov til å gå i kirken og at vi skulle få litt utenom de vanlige 2 stykker brød om dagen vi pleide å få utdelt. Jeg fryktet fordi jeg var redd for at tankene på de hjemme. som jeg jo ikke trodde jeg skulle få se igjen, skulle bli for sterke.

Lille julaften hørte jeg tyskerne var inne i enkelte seller i etasjen jeg holdt til og delte ut pakker som kom fra fan- genes pårørende. Dette tente selvfølgelig et håp hos meg at kanskje det også kunne times meg å få pakke. Men håpet var jo selvfølgelig ikke stort, jeg hadde jo fått beskjed om det på Viktoria Terrasse at vi som ble tatt sammen ikke kom til å leve så lenge at vi hadde behov for klær eller noe annet.

Det kom ikke noen pøkke hverken da eller siden. Det var dog med en viss spenning jeg sto opp julaften og ventet på maten. Skulle det bli noe ekstra eller var det det samme brødstykke vi pleide å få utdelt hver morgen. Men tyskerne fornektet seg ikke, det ble kun det ene. Etter hvert som dagen skred fram sank selvfølgelig humøret men i min ensomhet ble det å ty til en av de ting som gjorde det mulig å holde seg normal i den tiden, nemlig å la tankene beskjef- tige seg med de minner jeg hadde fra sporten. Jeg hadde jo i grunnen bare gode og morsomme minner fra idretts- plassen. Og det ble i julen å la tankene (blant de andre tanker jeg hadde) fare tilbake i tiden. Jeg lot kampen da Skiold slo Viking passere revy. Jeg så i

tankene guttenes gode innsats, så lille runde Georg Nilsen begeistret svinge hatten da målet kom og alle de andre ivrige klubbkamerater begeistret hylde guttene da kampen var over. Ja, også bandyfinalen da Skiold slo Drafn, den var også ofte i mine tanker. Og mange, mange andre hadde jeg fra idrettsplas- sen, minner som jeg tydde til når det ble tungt i sinnet. Og lykkelig var alle de andre gutter som var satt innenfor murene og som hadde sine idrettsmin- ner å ty til.

De ledet tankene vekk fra alt som var grått og trist og en kunne til og med ofte, når en satt slik og tenkte, ta seg i at en satt og smilte.

Og slik gikk julen. Kirken julaften ble jeg også snytt for som så mange an- dre, det ble i det hele inken kirkegang hverken i julen eller senere.

Men pakke fikk jeg likevel om ikke hjemmefra. Det var fra Røde Kors. En pakke med tre kilo mat. Tørrmelk, smør, sukker, drops og annet som kunne mette en sulten mave. Jeg bestemte meg til, da jeg fikk pakken å rasjonere, men det ble kun med bestemmelsen. Tenk selv, å være sulten som en ulv, ja mere sul- ten, og så rasjonere? Nei, den gikk ik- ke, jeg greide å drøpe den til 4. juledag, da var det slutt. Og enda ble jeg ikke dårlig. Det er merkelig å mye en men- neskemave tåler. Og da julen var over, var det å la det gå i den samme rytmen igjen. Og med tankene på hvordan el- ler hvorhen er jeg neste jul. Skulle jeg få leve til krigen sluttet eller hva? Men tiden siden har jo vist at tusenvis av nordmenn fikk en annen skjebne enn tyskerne hadde tiltenkt dem. Isteden for døden ble det friheten for oss, og en av de ting vi kan takke for det er våre eg- ne og de allierte idrettsgutter, som gjen- nom trening hadde herdet sin kropp til å tåle de påkjenninger som denne krig la på de som kjempet.

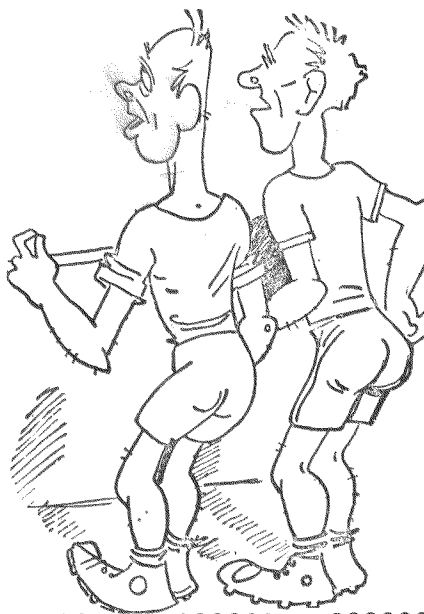
Knut Berg Nilsen.

Liz. Nielsen og Sønn
Malermestre
Utfører alt i malerfaget.
Telef. 3204.

Oddmar Olsen
— Høytorget —
KJØTT- og PØLSEMAKER-
FORRETNING
Stadig friske varer.
Fryseri.

John. Sørensen
MØBELSNEKKER
Hauges gt. 6.

GAMLE fotball- MINNER

Når du hr. redaktør, ber meg skrive litt om «gamle minner» er det kanskje ikke så godt å erindre så meget fra 35 år siden.

Selv har jeg jo syslet litt med fotball i mine yngre dage, men det er stor forskjell å drive sport den gang mot i dag.

Det værste vi hadde å kjempe med var økonomien, — inntektene var nemlig legio. Kan huske en gang vi trenet på plassen nede på Brakrøya. Ballen for over gjerde og «pang» der gikk vindusrutene i stykker i et hus i gaten tvers over. Istannsettelsen av samme kostet Skiold 3 kroner og dette var klubbens første utgiftspost. Møtene holdt vi som regel i Hotel du Nord på Høytorget, — et gammelt og kjent sted hvor hallingdølene trådte dansen da de kom til byen for å feire Drammensmarken. Prisen for leie av lokale var bare 1.50 og for avertisement av fotballkamper husker jeg vi betalte 88 øre. Redaktøren kan se etter i kassaboka fra den tiden og jeg skulle anta det stemmer.

Fotballantrekket var også meget primitivt. Vi spilte de fleste kamper i så å si daglig antrekk. En gang hadde jeg lura meg til å ta støvlene til far og spilt en kamp med. Heldigvis fikk jeg pynta på dem igjen og satt dem på plass uten at han merket noe. Og nåde meg hadde han det gjort. Jeg fikk ham forresten med på en fotballkamp Skiold

hadde men slik tøys hadde han aldri sett, sa han. Han kunde ikke skjønne at voksne folk kunne løpe halvnakne rundt etter en ball og mot meg var han ikke nådig. Hadde jeg vært i din alder, sa han, så skulle jeg sannelig lært deg å spille fotball. Men etter far var satt inn i spillereglene kom han stadig igjen for å følge oss, og han ble en ivrig fotballvenn.

Ja, dette ble visst litt mye utenomsnakk, hr. redaktør så jeg får vel nevne litt om kampene også.

Av plikt kamper var det ikke mange den gangen. Til gjengjeld var vi meget ute på reiser til forskjellige steder. Det var ikke da som nå med fri reise og opphold med god forpleining o. s. v. Nei, vi fikk som fast regel halv godtgjørelse for reisa og niste hadde vi med selv. Således husker jeg som det skulle være i dag, vi spilte mot Ørn i Horten. Etter endt kamp spiste vi «middag» på banen, idet gutta kom fram med sine nistepakker og så kjøpte vi brus til og syntes det var svært festlig. Det var ingen som stilte større krav den gangen. Reisepenger som vi betalte selv ble brodelig delt mellom spillerne når vi fikk vårt tilgodehavende igjen av arrangøren. Jeg husker en av spillerne fikk 3 — tre — øre for lite ved oppgjøret. Han var en nøye kar og da vi kom til Drammen måtte laglederen veksle så vedkommen- de fikk sine tre øre.

Dessuten var vi mange ganger ute og gjestet Berger Idrettslag. Den gang gikk det ikke noe rutebil til Berger. Vi gjorde da på den måten at vi leide en av slepebåtene som gikk i Drammenselven og som regel hadde vi våre damer med. Dette var morsomme turer som alle satte stor pris på, særlig damene som ellers måtte gå hjemme og vente på elsklingen sin.

En gang vi var samlet til en festlig tilstelning for Skiold-medlemmene og da jeg ved nevnte anledning ble vist stor oppmerksomhet skulle vandre hjem om kvelden med favnen full av blomster i følge med endel av mine klubbkamerater kom til mitt hus hvor vi skulle si «takk og adjø» stemte karene i å synge: «O du Simen. — O du Simen». Et vindu i 2. etasje kom opp. Det var mutter. «Jeg tenker Simen kommer opp og legger seg jeg» sier hun. Men det verste var at jeg hadde glemt portnøklen. Seks sterke armer tar fatt i meg og løfter meg over porten. Et tre ganger tre hurra for «fru Simen» var det siste jeg hørte da jeg ruslet opp.

Ja, redaktør. Det var nok mangt og meget jeg kunne fortelle om fra klubbens barndom og det tør sikkert bli mer siden.

Så sender jeg min beste hilsen til alle Skiolds medlemmer, med ønske om en god jul og et bedre nytt år!

Hilsen «Simen».

SKIOLD-GUTTER!

Når dere skal gjøre juleinnkjøp i år, husk da på at dette fortrinsvis bør gjøres hos de som averterer i Skiold-Avisen. Gjennom en konsekvent handlemåte på dette felt, støtter du også avisens økonomi.

GOD JUL

OG

GODT NYTTÅR

ønskes alle medlemmer og våre sports- og forretningsforbindelser.

Styret.

Marienlyst Sportsrestaurant

Telefon 4808

Gullsmid Olaf E. Olsen

Wessmanngården

Gaver for alle anledninger.

Gamle SKIMINNER

Av Jørgen Johansen

Da jeg nå skal forsøke å skrive om skiminner, vil jeg først og fremst si at kameratskapet var meget mer inntimt før blant alle konkurrenter enn det har vært i de senere år, såvel blant langrennsløpere som hopperne.

Det ble alltid gitt gode råd før, og finter om at f. eks. i dag skal jeg slå deg så og så mye i tid, eller i dag må du hoppe i dumpa hvis du skal klare meg o. s. v.

Et eksempel på god sportsånd vil jeg fortelle om. Det var det første landsrennet i Hanniball-bakken på Kongsberg.

Kr. Tollefsen, D. B. K., og jeg startet i B-klassen i kombinert. Jeg hadde fått tre startnumre foran ham, og da han var mye bedre til å fly enn meg ble vi enige om at når han tok meg igjen skulle han slakke litt på farten og så forsøke å dra meg med. Realt gjort av en konkurrent. Kristian ble nr. 1 og jeg fikk også god plassering.

Jeg vil også nevne et eksempel på hva et oppmuntrende ord i en konkurranse fra et aktet medlem av en egen klubb kan gjøre. I fylkesmesterskapet i Brakebeinerens renn i 1925 startet jeg det året for første gang i kombinert. Mange løpere hadde allerede startet, og det var min tur. Plutselig dukker Oscar Simensen opp og sier til meg: «Håper du er i form og at du gjør klubben din ære». Det var den rette stimulanse, og da så signalet gikk løp Oscar ved siden av meg bortover en lang slette. Han var visst svært fornøyd med farten. Jeg ydet mitt beste og resultatet ble bra: Nr. 3 i løypa og så hoppa jeg meg fram til 1. premie. Et par år senere — da jeg skulle starte i kombinert i Vikkollen — skal jeg fortelle en morsom historie. Den gang ble bakken betegnet som meget vanskelig og det var få kombinerte løpere som var med. I

A-klassen var det bare 6 mann. Det var Nils og Knut Horne, gode langrennsløpere begge, 2 utenbys, «Filtvetten» og jeg. «Filtvetten» startet som nr. 3 og jeg nr. 6. Jeg gikk selvfølgelig det jeg orket, og tok snart «Filtvetten» igjen. Jeg skrek «løype», men vet di hva han svarte? «Er du flyer og maser for a', du skjønner vi tar dem igjen i morra i bakken.» Vi spaserte da i følge resten. Resultatet ble som han sa, for de andre var dessverre ikke så gode hoppere i den store bakken. Vil for øvrig ikke unnlate å nevne at brødrene Horne var ualminnelige sympatiske og reale sportskarer.

Skiold's sørperenn fra før i tiden var også populære og morsomme. Da var det mer humoristisk over det hele, og jeg vil i den forbindelse nevne et morsomt hopprenn i Vesle Damåsen. Mange hadde ikke ski å hoppe med, så det ble å låne av hverandre. En kjent skikkelse innen foreningen ved navn E. T. fikk låne mine hopp ski. Han hadde ikke hatt ski på beina på mange år, så det var et syn å se hans to hopp. Etter hvert hopp måtte hoppsjefen bygge opp hoppet, og tilskuerne så ikke om det var beina armene eller hodet som tok nedslaget, men E. T. ble dagens populæreste hopper. Han fikk da på festen etterpå en flott ekstrapremie under store ovasjoner.

Jeg kunde skrive en masse minner fra min konkurransetid på ski, men la meg heller få gi et råd til de av Skiold's unge løpere som jeg håper vi må få mange av framover, da det er en herlig sport. En sport som man bare har seg selv å tenke på.

Mitt råd til hopperne er:

Sjelden hyggelig og - -

Forts. fra side 5

Gratulerer med 35 års dagen og ønsker foreningen alt godt i framtiden.

Fam. Hilding Larssen,
Stockholm.

Våre beste ønsker i anledning 35 års dagen.

Drammens Ballklubb.

Gratulerer med jubileet.

Nybyen Bridgeklubb.

35 år er ingen alder —

35 på ny gjerning kaller.

Gratulerer.

Sam King.

Gratulerer. Takk for alle gode minner.

Andr. Mjelva.

Minnene går tilbake til plassen bak parken. Gratulerer.

Fritz Böhm.

De beste ønsker for jubileumsfesten.

Arnt Fuhre.

Råd nr. 1. Tren i gymnastikk, da fortrinnsvis i sprangøvelser.

Råd nr. 2. Bruk langrennsski og tren litt i terrenget, gjerne da litt krangete løype for å øve inn kropps- og skibehandling.

Råd nr. 3. Begynn aldri å hoppe i en stor bakke. Omkring 20 m. er passe. Gjerne da en hvor der er høyde på svevet og tunge nedslag.

Råd nr. 4. Det viktigste ved et hopp er satsen og nedslaget det må øves nøye. En riktig sats skal være knær bøyd og så kropp og armer opp og fremad strekk. Er satsen riktig blir svevet riktig. Nedslaget skal tas med det ene benet litt foran det andre og tyngden hvilende på det fremste. Dette må øves om og om igjen. Og husk: Tren i små bakker. For hvis sats, svev og nedslag er riktige klarer man storbakkene.

Takk for spalteplass!

Hilsen Jørgen.

Wilhelm Kolstad

Elektrisk Forretning

Telefon 3730. Privat 2621.

Henry J. Hansen, blikkenslagerforretn.

Telefon verkstedet N. Storgt. 16 (Astræagården) 4831
Telefon privat Chr. Smiths gt. 14 3378

Til alle fotballspillere.

Som ny fotballeppmann for A-laget vil jeg gjerne få komme med noen uttalelser til alle som har tenkt å gå inn for fotballen til sommeren.

Alle vet jo at det å være oppmann på A-laget er den største Judas-jobb en kan få. Han skal klandres for alt som er galt og han skal baksnakkes på alle gatehjørner. Nå er det jo en gang slik at bare 11 mann kan spille på A-laget, og så blir det misnøye blant de som skal være reserver. Noen går å skuler på hverandre og mener at de er bedre enn de som er satt opp. Slik har vi det gående. — Nei, nå må vi slutte med dette Skiold-gutter. Når vi nå til våren begynner treninger hadde jeg tenkt å få med en 20—25 gutter som alle gikk til fotball. Skulle vi ikke da bli enige om at vi ikke bare tenker på oss selv, men går inn for klubben vår?

Alle mann på treningen, inger skulking, og dampen på topp hver treningstime, slik at vi da sesongen begynner kan ligge et hestedode foran de andre. Tenk om vi kunne komme så langt at vi var stolte av å være reserve på A-laget, og at vi alle var intime godkamerater som kunde gi hverandre råd og tips. Kunne vi få det slik, ja, da var det bare moro å være oppmann. På den måten kunne vi få istand et friskt og effektivt spill som tok både spillerne og publikum med storm, og hva har ikke det å si for klubben økonomi. Folk ville like å se på oss og pengene strømme inn. Med en god økonomi kunde vi nå endel lenger. Vi fikk da råd til å ansette en trener og kunne arrangere lange turer (f. eks. til Sverige og Danmark), til hygge og glede for klubben og oss selv. Ta nå et eksempel på en storklubb som Lyn, Oslo. De har så å si to lag i ilden hele sesongen, og

Red.

Avisa skal ut - -

Disse tre ordene spøker i min hjerne. Forfølger meg. Natt som dag. Snart er det jul og 20 nakne sider ligger foran meg og venter på stoff. Skjønt det i motsetning til annet stoff er «merkefritt» er det vanskelig å oppdrive. For ikke si umulig. Og mye skal det til også. Flere meter. Ja, jeg ser du tviler. Men regn etter. Hver side er på 3 spalter. Hver spalte «sluker» ca. 60 linjer. Hvor mange ord blir ikke det? Og det gjelder ikke bare å få fylt avisa heller. Nei, avisa må i første rekke baseres på å bli et godt blad,

for være morsom som et barneblad, være skarp og uunværlig som et barberblad, nå være pågående som et foteblad, være lett og luftig som et flyveblad, bringe hilsen til alle som er med på notene som et noteblad, st, men ikke minst stimulere og berolige som et tobakkblad.

Se, slik burde avisa være. Og det kan la seg gjøre. Vi har jo en medlemsstab på mer enn 400 medlemmer. Hvis bare 10 prosent ville tre støttende til å er vi ved målet. Men foreløpig ligger arkene der, sulteforet. Og avisa skal ut. Er det noe rart i at jeg får

på den måten blir de aldri spillere. Reserveene på Lyns lag har spilt både på B-landslaget og Oslo bylag. Når disse spillerne som alle klubber i Drammen hadde tatt i mot med glede kan stå som reserve på sitt lag, ja, da skulle vi ikke være misfornøyde

om vi ble oppsatt som reserve på Skiold.

Tenk over dette, Skiold-gutter, og gå inn for fullt til sommeren så skal vi nå langt.

Så vil jeg ønske dere en god jul og et godt nytt år og på gjen-syn.

Johan Bye.

SKRIVEKVALER.

Jeg sitter med pennen i hånden foran mitt skrivebord. Jeg venter og venter på «ånden», jeg skal skrive i avisa noen ord. Påny — — —

Tankene kommer og driver, men slukner plutselig ut. Jeg plundrer stryker og skriver og føler meg tom en stund. Påny — — —

Jeg sitter der lenge ved bordet, — ja, sitter til langt på natt. Endelig finner jeg ordet. Jeg arbeider som en besatt. Påny — — —

Bokstavene danser og hopper, altting blir svart som bekk. Det er min hjerne som stopper. Jeg kaster papiret vekk. Påny — — —

Jeg koker snart over, jeg svetter, det drypper fra pannen ned. Jeg stønner så blekket skvetter og setter så i en ed. Påny — — —

Jeg kaster jakken og trøya, — snippen går samme vei. Jeg kjenner det pitrer i øya. Nå går det rundt for meg. Påny — — —

RED.

GOD JUL - GODT NYTTAR!

Vel møtt i 1946

A. Husum

Marienlystgt. 24. Telef. 2243.

Møbel-Vyn

Amtmann Bloms gt. 6.

Telef. 5012.

ALT I MØBLER!

Strømpesåling

utføres på 1 à 2 dager.

Oppmaskin på dagen.

«Strømpe-Eksperlen»

N. Storgt. 4.

Jeg tipper ikke, men håper og tror - -

sier bandyoppmannen,
THORBJØRN GULBRANDSEN,
som vi i dag prater med.

Det er vel ingen idrettsgren som er så avhengig av været som bandysporten. Sesongen er kort som den er, og når det, som de siste dager, har stri-regnet, natt som dag, er det ikke noe rart i at bandykara blir utålmodige og klør i fingre — for ikke å si bena — til å ta fatt.

Også nå i kveld — torsdag — viser termometret, varmegrader — og det regner. Smått og pent. Jeg sitter i 2nen etasje i Sportsrestauranten hvor bandyguttene har møte og jeg passer på for å ta oppmannen for A-laget, Thorbjørn Gulbrandsen, litt avsides for å få et lite intervju til Skiold-avisen.

— Det er små utsikter til å få is til søndag, sier jeg.

— Ja, det er det gett. svarer Thorbjørn og vi skulle jo etter programmet hatt kretskamp.

— Det har vel ikke vært så svære treningen heller?

— Forhåndstrening har vi jo hatt, men bare en kamp. Det var mot Funkis oppe på «Stegla».

— Og resultatet ble?

— 6—0 for oss og jeg må si jeg var fornøyd, alt tatt i betraktning.

— Er det mange av Norgesmestrene fra 1939 som har gått i trening?

— Du vet stammen blir jo fra dem. Foreløpig har jeg tatt ut 15 mann.

— Kan jeg få navnene på dem?

— Ja, så gjerne. Det er Rolf og Finn Bolstad, Sverre Nielsen, Bjarne Lagesen, Bjarne Ulsbøl, Odd Sjuve Carl Carlsen, Asle Larsen, Kåre Jansen, Knut Hauge-rud, Bjarne Gade-Jensen, Erling Stokke, Rolf Råen, Erling Christoffersen og Egil Ulsbøl.

— Dere har jo trukket Pors i 1. runde?

— Ja, det stemmer.

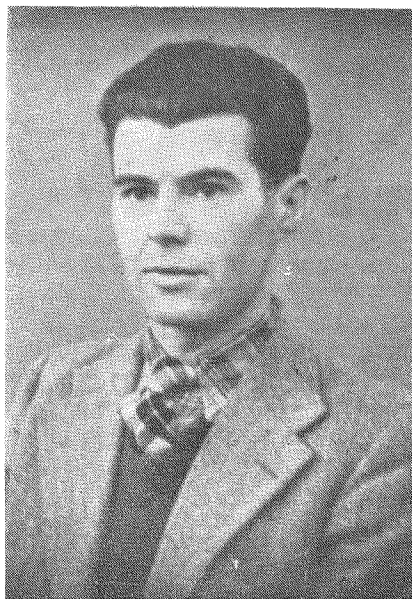
— Og du tipper altså?

— Jeg tipper av prinsipp ikke, — men håper og tror.

— Men hvordan er det med utstyr så som skøyter, baller og køller?

— Meget vanskelig, men det retter seg nok. Etter forlydende skal norske bandykøller frigis etter nyttår!

— Jeg har hørt rykter om at Skiold

Thorbjørn Gulbrandsen

får svenskebesøk i julehelgen. Er det noe i det?

— Ja, vi har ligget med forhandlinger med Ørebro, men det gikk ikke i orden. Til gjengjeld har forbundet skaffet oss Lesjafoss.

— Det er kanskje et godt lag?

— De leder 2. divisjon i Värmland og det sier jo ikke så lite!

— Hvem dag blir det?

— 2. juledag antakelig. Vi har iallfall søkt idrettskomiteén om banen da.

— Det blir ingen Sverigetur for Skiold i vinter?

— Nei, men neste år skal vi gjøre gjensitt til Lesjafoss.

— Apropos svensk bandy. Du hadde jo din debut på Norges landslag i Karlstad i 1935 og du var vel også med på Skiolds første tripp over Kjølén?

— Ja. Det var en hyggelig tur. Nytt-årsaften spilte vi mot Karlstad Idrotts-klub og første dag mot Kameraterna, Kristinehamn.

— Resultatene ble?

— Det ble tap 1—3 begge steder og den gang ble det regnet for veldig flott.

Nå er det flere som kommer og spør etter Thorbjørn — en oppmann har jo mange jern i ilden — og jeg finner ikke å kunne legge beslag på ham lenger. Jeg sier takk for meg, ønsker ham og hans gutter god sesong. Han ber meg gjennom avisen hilse alle Skiold-gutter med en god jul og et sportslig godt nytt år!

Aps.

SKIOLD-HYTTE 10 ÅR.

For 10 år siden, høsten 1935, var det at Skiold-hytta sto ferdig. Det var i påsken 1933 at Charles Stahl og undertegnede med familie var på skitur, og vi rastet og kokte kaffe ved Steglevannet på Konnerud, der hytta nå står. Det kom da på tale at her var det en flott hyttetomt og her skal vi bygge Skiold-hytta, og det ble til virkelighet, idet en nedsatt byggekomité med Stahl som formann realiserte tanken. Vi fikk kjøpt tomta, som den gang bare var på ca. et halvt mål. I 1938 kjøpte klubben ytterligere 13 mål til hytta, som omfattet endel skog, skibakke og innmark, av Mathias Kinnerud.

Det var en beskjeden startkapital klubben hadde da arbeidet ble satt i gang, men medlemmene tok fatt med iver og lyst og tomta ble ryddiggjort og grunnmuren og alt arbeidet, unntatt selve

laftingen, ble utført av medlemmene.

Hytta har vært administrert med eget regnskap, men bortsett fra noe tilskudd fra basarer som klubben har holdt, har hytta i de 5 år som den var i drift maktet å betale ned gjelden så den i dag bare er 3000.00 kroner. Når gjelden ikke er større så skyldes dette et godt arbeide og da i første rekke de medlemmer som med sine fruer og damene fra damekomiteén som har forestått arbeidet med serveringen og renholdet på hytta. Disse er vår klubb stor takk skyldig.

Hytta som er laftet av rundtømmer har en dominerende beliggenhet inne på Kinnerud ved Steglevannet, med en størrelse på 13×7 meter med kjeller under hele hytta, peisestue på 7×7 meter, kjøkken og 2 rom, hemsedal

(Forts. side 18).

Til hyttetur og fest,
provianter hos oss.
Alt i KOLONIAL og FRUKTER.
De ringer — Vi bringer.
FRUKTLAGERET A/S
Bjørn Ulleberg.
Telef. 4256. Ø. Torggt. 4.

VENDING
av DRESSER - FRAKKER
REPARASJON
RENSING av tøy.
HERREHATTER renses og
presses. Hurtig levering.
Strømsø Garderobeservice,
Tollbugt. 26.

Tiden er snart inne
da vi igjen kan by dere
OST VILT
HONNING
FJELLSMØR

Erling Helgeland

JUNIOR- OG GUTTESIDEN

BANDYTRENINGEN

er i full gang blant klubbens yngste, og etter frammøte å dømme ser det ut som det blir konkurranse om plassene på lagene. Og intet er bedre enn det. Men det blir her — som det var med fotballen i sommer — meget vanskelig å få tak i utstyr til alle. Ikke så få av guttene mangler skøyter og kølle og ledelsen står fast for baller. Dere får forsøke å hjelpe hverandre så godt råd er, så går det nok gutter. Ingen må holde seg hjemme på grunn av nevnte mangler. Vi skal så sant det står i vår makt gjøre vårt til, og jeg kan allerede glede dere med at det ser atskillig lysere ut nå enn bare for et par uker siden.

JUNIORMØTER

har vi hatt et par av og det skal vi fortsette med utover. På det første møte vi hadde gjennomgikk vi spillereglene og Carl Carlsen og Sverre Nielsen fortalte små finesser om spillet, og ga gode råd. De har lovet å komme på våre møter senere i vinter også og det er vi takknemlig for. Dessuten er det flere andre seniorer som har tilsagt sitt nærvær og det er skritt i riktig retning, — at seniorenene trer støttende til har stor betydning og jeg vet junior-guttene setter pris på det.

KRETSKAMPER

blir det bare i juniorklassen i år og det er anmeldt 10 lag, som fordeles på 2 puljer à 5 lag. Vi er kommet i pulje 2 som har fått følgende oppsetning: Birkebeineren, Mjøndalen, Skiold, Sparta og Vestfossen. Seierherren møter vinneren av pulje 1 og disse spiller finalekamp om kretsmesterskapet. Kampene begynner første søndag etter nyttår.

GOD JUL OG GODT NYTT ÅR

ønsker jeg så alle junioravdelingens gutter. Det samme ønskes nyinnvalte i juniorkomiteén, guttelagslederen Egil Ulsbøl og småguttlederen Aage Olsen. Og så blir vi enig om alle sammen at vi går inn for klubben i året som kommer. For husk: Idretten har sitt motto, den har sitt store løfte å innfri. Enhver idrettsgutt har det å holde.

Går man inn i idrettens verden, da går man også inn under idrettens motto. Tar man gledene må man også kjenne pliktene.

Juniorlederen.

Skiold hytta 10 år.

(Forts. fra side 17).

og stor veranda, skibakke, 13½ mål grunn med skog og innmark.

For de som har vært på hytta en skisøndag i det herlige terreng, eller om sommeren når du kan sitte på verandaen og lytte til fuglesangen, se fisken vake i Stegla, kjenne duften fra bjerka, furu- og granskog og blomsterflor i alle nyanser, — da først kan en skjønnhet hvilket aktivum klubben har i sin hytte.

Når vi tenker tilbake for 10 år siden, da hytta ble reist, så sitter vi tilbake med mange gode minner om de tiltak som den gang ble gjort. Det som i grunnen gleder en mest er at hytta er reist av klubbens egne medlemmer og midler uten noe økonomisk støtte fra annet hold. Hytta har bevist hva klubbånd og kameratskap selv med små midler som startkapital i samholdets ånd kan utrette.

Konnerud har fremtiden for seg med mange store muligheter, og vi tror at også klubben når det gjelder nye tiltak på Skiold-hyttas eiendom vil bli løst til beste for klubben og sporten.

Når hytta skal åpnes for vintervesongen igjen på det nye år, — etter at den i 5 år har vært med på å tatt sin del i idrettsstreiken — så er det nok mange av medlemmene som gleder seg til å komme der opp igjen på de vakre skisøndager, som gir en slik styrkelse på legeme og sjel.

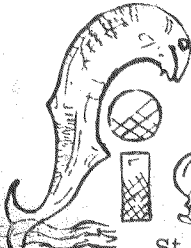
Til slutt vil jeg benytte spalteplassen i avisa med en takk til alle medlemmer for året som snart ebber ut med ønsket om en god jul og et godt nytt år!

Alf Jansen, formann.

DELIKATESSER - OSTER
SMØR - HERMETIKK
Innen og utenlandske FRUKTER
GRØNNSAKER og VILT
SPEKEMAT

TORVGATENS *Kolonial*
(Dekko)
Telefon 1363

DAGLIG
FERSK
FISK

St. Olavs gt.

Skiold Avisen

REDAKTØR:
ALF PAULSEN
FORRETNINGSFØRER:
SVERRE BRANDT

VI
Vasker og Renser
ALT

Drms. Vaskeri & kem. Renseri
Henter. Telef. 2757. Bringer

Gummifottøy, sykkeldekk,
Lyn-Vulk
Torget 8 — Drammen
Telefon 4620.

Norges
Brannkasse

Det nærmer seg jul - -

På bakken ligger
snøen hvit,
imellom søle grå,
og jeg har kokt
no'n dråper sprit
til edel kyrså.
Det nærmer seg jul. . . .

I fjøset rauter kua,
vemodig og trist.
Grisen synger svanesang,
den vet jo så visst
menneskene svinger dolken
hardt og støtt.
Vi lengter alle
svinaktig
til deilig
grisekjøtt.

DRAMMENS SKIFABRIK
- NORWAY -

Innsetning av vindusglass i nybygg.
Glass til biler.
Reparasjoner utføres.

ARNESSENS GLASSMAGASIN

I slik en høytid
går man nødig med sul.
En poet er såmen
ingen mavens
stormogul.

Han tar på
tankens landevei,
i kanefart til fest,
og er det ikke sleaføre
bruker'n vogn og hest.

ÆREDE HUSMØDRE.

GREPA Margarin var før, under og etter krigen blitt
et godt og kjent kvalitetsmerke.
Garantert fullvitaminisert anbefales GREPA til bordbruk,
bakning og stekning.
Vennligst forlang GREPA hos Deres kjøpmann.

Gerh. Gulbrandsen

Margarinlager

Høytorget, Drammen, telefon 1379, 4037

Og felles ønsker
alle mann,
presanger, store ting.
Ja, bare ønsk
alt det du kan, —
det koster
ingenting.

Snart klinger vel
en bjelleklang
og barnegråt
og skrålesang
til juletreets
kåsebrann.

Vi får nok pakker,
like vel.
Så vær beredt
og er du ful,
så kjøp en pakke
til deg selv
når det
nærmer seg jul.

APS.

Henry ØLSTAD

SJÅFØRSKOLE

KONNERUDGATEN 31 — TELEFON 5042

Drammens Iskremfabrikk TELEFON 2556	Hans Bardalen ^{A/s} Konnerudgt. 10 - Drammen - Tlf. 4242.	ALT I MALING OG LAKK BILLIGST I Konnerudgalens Farvehandel. BIRGER HANSEN, TLF. 2161
Jernvarer, kjøkkenutstyr, glass, stentøy en detail, kortvarer, tekstil, frisørartikler en gros. K. Killén's eff. E. Chr Knudsen. Engene 3, Drammen. Telefoner: Forretning 3865, Lager 3728, Kontor 3628.	Finere kjøttberetikk Godt utvalg i smørbrødpålegg Lager av saltet kjøtt og flesk Delikatesser Kjøtt, fiskeboller, ruddinger Alt til selskapsbruk Gustav Thielemann ^{A/s} Drammen	Stromsø Kaffistove og Bondeheim er møtestedet for idrettsinteressert ung- dom fra land og by. Konnerudgaten 2 A Telefon 1990.
SKOTØYMAGASINET GARANTI	Besøk CENTRAL HOTELL Stedet hvor man hygger seg	^{A/s} Svelvikruten Skoger og Konnerud Rutebilselskap ^{A/s} Telefon 2053
Henry J. Stokke URMAKER N. Storgate 10, Drammen	Lindbergs radio RADIOREPARASJONER UTLEIE AV HØYTTALERANLEGG OG RADIOGRAMOFONER Langes gate 6, telefon 4561.	
Vær kresen ved valg av SPORTSUTSTYR — det lønner seg. Det beste og største ut- valg som til enhver tid kan skaffes får De hos Axel Helgeland Ø. Storgt. Drammen, Tlf. 2680, sentralbord		M. Sjuve BAKERI & KONDITORI Danvikgt. 14. Telef. 1063